

Velká krádež

Hana Zagorová

Můj byt je k pláči,
byl terčem vloupání.
Schází tu láhev léta ukrytá,
kdo víno pil z ní.

Já si tiše říkám,
ne, tohle není fér.
Ten lupič klidně strhal
celofán z mých bonboniér.

Krádež, je to krádež,
tajím rozhořčení.
Krádež, prostě krádež,
vprostřed poklidných dní.

Svou úzkou postel
já sotva poznávám.
Ptám se, kdo rozházel mé polštáře,
až v koutě je mám.

Ptám se kdo tajně,
účes mi rozcuchal.
Vplížil se loupit
s prázdnou náručí,
do ní můj klid si vzal.

Krádež, je to krádež,
všech tvých bezbarvých dní.
Krádež, velká krádež
tvého osamění.

Náramnou smůlu
ten lupič ale má.
Tam, kde on sám se
skrýval před láskou,
dneska krást přijdu já.

Krádež, je to krádež,
všech tvých bezbarvých dní.
Krádež, velká krádež
tvého osamění.

Krádež, je to krádež,
všech tvých bezbarvých dní.
Krádež, velká krádež
tvého osamění.

Krádež, mistrovská krádež,
je to krádež, náhlý nádherný vpád.
Krádež, mistrovskou krádež,

je to krádež, spáchá, kdo tě má rád.

Krádež, mistrovská krádež,
je to krádež, náhlý nádherný vpád.
Krádež, mistrovskou krádež,
je to krádež, spáchá...